

Sygn. akt VI GC 13/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2018 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: D. C.

przeciwko: R. K., S. O. (1), Ł. R. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych R. K., S. O. (1), Ł. R. (1) solidarnie na rzecz powoda D. C. kwotę 124 325,07 zł (słownie: sto dwadzieścia cztery tysiące trzysta dwadzieścia pięć złotych 7/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15.01.2016r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 15 334,00zł (słownie: piętnaście tysięcy trzysta trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. zarządza ściągnąć solidarnie od pozwanych R. K., S. O. (1), Ł. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwotę 52,32 zł (słownie: pięćdziesiąt dwa złote 32/100) tytułem kosztów opinii biegłego.

Sygn. akt VI GC 13/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 stycznia 2018 r.

Pozwem w sprawie powód D. C. wniósł o zasądzenie od pozwanych R. K., S. O. (1) i Ł. R. (1) solidarnie kwoty 124 325,07 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie powód wskazał, że uzyskał przeciwko spółce (...) sp. z o.o. tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego wR. z dn. 22.06.2015 r. sygn. akt I C 347/15 zasądzający na jego rzecz należność główną w kwocie 95 372,34 zł, odsetki oraz koszty. Wierzytelność stwierdzona powyższym wyrokiem powstała w 2013 r. a powód nabył ją od swego ojca J. C. (1) na podstawie zawartej z nim w dniu 11.07.2014 r. umowy darowizny wierzytelności. Egzekucja wierzytelności stwierdzonej w/w tytułem wykonawczym z majątku dłużnej spółki okazała się bezskuteczna. Powód nie uzyskał zaspokojenia chociażby części dochodzonych wierzytelności. Spółka nie posiada żadnych środków z których możliwa byłaby skuteczna egzekucja. Według wiedzy powoda na majątek spółki (...) sp. z o.o. składają się jedynie nieruchomości obciążone hipotekami na łączną kwotę kilkudziesięciu milionów złotych co do których toczą się liczne egzekucje komornicze prowadzone na wniosek innych wierzycieli. Spółka posiada wiele zobowiązań, a osoby w niej

występujące zbywają jedyny wartościowy majątek spółki na rzecz spółek córek założonych przez osoby występujące w (...). Powód wskazał, że pozwani byli członkami zarządu dłużnej spółki, przy czym pozwana R. K. pełniła funkcję prezesa zarządu spółki od dn. 02.10.2002 r. do chwili obecnej, pozwany S. O. (1) był członkiem zarządu pozwanej od 27.09.2012 r. do 23.03.2015 r., natomiast pozwany Ł. R. (1) pełnił funkcję członka zarządu od dn. 27.09.2012 r. do 08.04.2014 r. Z racji pełnienia funkcji członków zarządu pozwani ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki na podstawie art. 299 ksh.

W odpowiedzi na pozew pozwani: S. O. (1) (k. 287-291), R. K. (k. 300-308), oraz Ł. R. (1) (k. 319-329) wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu wg. norm przepisanych.

Wszyscy pozwani podnieśli w swoich odpowiedziach na pozew analogiczne zarzuty wskazujące na brak podstaw do przyjęcia ich odpowiedzialności za zobowiązania spółki (...) sp. z o.o. Wskazali, że pismem z dn. 8 stycznia 2016 r. pozwana R. K. – prezes zarządu spółki (...) sp. z o.o. złożyła wniosek o restrukturyzację spółki. W związku z powyższym Sąd Rejonowy w R. postanowieniem z dn. 3 marca 2016 r. V GR 1/16 otworzył postępowanie restrukturyzacyjne wobec tej spółki. Pozwani wskazali, że wniosek o restrukturyzację zobowiązań dłużnej spółki został złożony zgodnie z terminem określonym w art. 21 ust. 1 i 3 ustawy prawo upadłościowe, tj. we właściwym czasie, kiedy istniał jeszcze majątek spółki pozwalający na przynajmniej częściowe zaspokojenie wierzycieli w postępowaniu upadłościowym. Stan ten potwierdził sąd wydając postanowienie o otwarciu postępowania upadłościowego, tym samym potwierdził, że spółka dysponuje środkami na prowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego oraz realne szanse na zawarcie układu. Na wypadek przyjęcia, że powyższy wniosek o restrukturyzację został złożony z przekroczeniem terminu pozwani podnieśli, że w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki egzoneracyjne określone w art. 299§2 ksh. Wskazali, że przekroczenie terminu w złożeniu wniosku o restrukturyzację nie wywołało szkody w majątku wierzyciela. Stan zobowiązań spółki (...) sp. z o.o. ulega ciągłej poprawie począwszy od 2010 r. ewentualne uchybienie terminowi do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości nie mogło wywołać szkody u powoda. Pozwani podnieśli również, że powód nie wykazał, aby istniało zobowiązanie spółki (...) sp. z o.o. wobec powoda w czasie sprawowania funkcji członka zarządu.

Dodatkowo pozwany Ł. R. (1) w złożonej odpowiedzi na pozew (k. 319-329) podniósł, że nigdy nie był odpowiedzialny za kwestie (...) sp. z o.o., a w spółce zajmował się marketingiem, sprzedażą samochodów nowych oraz rozliczaniem dotacji unijnych, które to z sukcesem zostały zrealizowane do końca 2013 r. Wskazał, że pełniąc przez półtora roku funkcję członka zarządu zostawił spółkę (...) sp. z o.o. w bardzo dobrej kondycji finansowej. Z pełnienia funkcji członka zarządu odwołany został przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników w dniu 23 stycznia 2014 r., w następnym dniu spółka złożyła stosowny wniosek do KRS o wykreślenie go z rejestru.

W piśmie procesowym z dn. 07.07.2016 r. (k. 342-347) powód wskazał w szczególności, że jego wierzytelności dochodzone niniejszym pozwem stały się wymagalne we wrześniu i październiku 2013 r. i już w tym momencie spółka nie regulowała swoich bieżących zobowiązań. Wniosek o restrukturyzację zobowiązań złożony na początku 2016 r. był więc spóźniony. Powód zaprzeczył aby od 2010 r. stan zobowiązań dłużnej spółki ulegał ciągłej poprawie. Podał, że wierzytelności względem spółki wynikają z zawartych z tą spółką przez ojca powoda w październiku 2011 r. umów o roboty budowlane, których wartość dla początkowych umów zawartych w okresie od października 2011 r. do stycznia 2012 r. wyniosła około 7 630 000 zł. Początkowo spółka regulowała swoje zobowiązania, a powód realizował roboty budowlane zgodnie z jej zaleceniami i w szybkim tempie. Jednak już od początku 2012 r. spółka poinformowała powoda, że aby zrealizować zamierzone cele inwestycyjne musi zaciągnąć kredyt, co przeczy stanowisku pozwanych, że sytuacja spółki ulegała ciągłej poprawie. Gdyby wniosek o ogłoszenie upadłości lub zawarcie układu został zgłoszony w przewidzianym ustawowo terminie, to prawdopodobieństwo uzyskania zaspokojenia roszczeń przez wierzycieli byłoby wyższe. W obecnej sytuacji finansowej spółki postępowanie restrukturyzacyjne nie przyniesie zamierzonych skutków. Dłużna spółka zbyła w latach 2013 – 2014 większość swojego majątku na rzecz spółek córek, co również doprowadziło do ograniczenia składników majątku co do których można skierować egzekucję. Nie sposób więc uznać, wobec znacznego uszczuplenia majątku dłużnej spółki w okresie pełnienia przez pozwanych funkcji członków zarządu, iż wierzyciel nie poniósł szkody wskutek niezłożenia w odpowiednim czasie wniosku o ogłoszenie upadłości.

Dla odpowiedzialności pozwanych za zobowiązania spółki nie ma także znaczenia wewnętrznie ustalony zakres obowiązków członka zarządu, a liczy się sam fakt pełnienia tej funkcji oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce.

W dalszych pismach procesowych pozwani podtrzymali swoje stanowiska w sprawie, pozwany S. O. (1) podniósł pełnienie funkcji członka zarządu do dnia 30.11.2014r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 czerwca 2015 r. Sąd Okręgowy w R. Wydział I Cywilny wydał wyrok w sprawie sygn. akt I C 347/15 w którym zasądził od spółki (...) sp. z o.o. w Ś. na rzecz powoda D. C. kwotę 95 372,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 50 920, 99 zł od dnia 18 września 2013r. i od kwoty 44 451, 35 zł od dnia 25 listopada 2013r. oraz kosztami procesu w kwocie 4 786 zł. Należność główna objęta przedmiotowym nakazem i stanowiąca przedmiot żądania w niniejszej sprawie stała się wymagalna we wrześniu i listopadzie 2013r. tj. w czasie którym każdy z pozwanych pełnił funkcję członka zarządu.

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy wR. nadał powyższemu wyrokowi klauzulę wykonalności, przyznając powodowi koszty postępowania klauzulowego w kwocie 72 zł.

Dowód: wyrok SO w R. I Wydział Cywilny z dn. 22.06.15r. zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dn. 20.08.2015 r. k. 24

Powyższy tytuł wykonawczy obejmował należność z tytułu zrealizowanej na rzecz spółki (...) sp. z o.o. (poprzednio (...) Centrum sp. z o.o.) przez ojca powoda J. C. (1) umowy o roboty budowlane z dnia 20 czerwca 2013 r. Na podstawie powyższej umowy spółka zleciła J. C. (1) wykonanie remontu salonu (...) w Ś.. Z tytułu realizacji umowy wykonujący zlecenie J. C. (1) wystawił dwie faktury: pierwszą na kwotę 50 920,99 zł która stała się wymagalna w dn. 18.09.2013 r. i druga na kwotę 44 451,35 zł wymagalną w dn. 25.11.2013r. Wierzytelności z powyższych faktur przysługujące J. C. (1) zostały następnie zbyte na rzecz syna D. C. (powoda) na podstawie zawartej między nimi umowy cesji z dnia 11 lipca 2014 r. Wobec braku płatności w/w należności powód pod koniec 2014 r. wszczął przeciwko dłużnej spółce postępowanie sądowe, które zakończyło się wydaniem przedmiotowego tytułu wykonawczego.

Wcześniej, jeszcze przed zawarciem w/w umowy z dn. 20.06.2013 r. spółka w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zlecała J. C. (1) wykonanie także innych robót budowlanych. Pierwsza umowa została zawarta we wrześniu 2011 r. i dotyczyła obiektu spółki (...) i jego modernizacji na salon (...). Równolegle spółka zleciła J. C. wykonanie innych robót: - montaż ogrodzenia całego placu od strony wschodniej, wartość umowy wynosiła 70.000 zł, - modernizację całego placu położenie kostki brukowej - wartość całej umowy to ok. 600.000 zł, - modernizację salonu (...), umowa miała zostać rozliczona w dwóch częściach: za I etap ryczałt w wysokości 352 000 zł, II część umowy na rozliczenie powykonawcze ok. 2 mln zł.

Orientacyjnie łączna wartość powyższych umów wynosiła 7 mln 300 000 zł. Realizację robót budowlanych prowadzono przez rok 2012 i część do kwietnia 2013r. Z tytułu realizacji pierwszej umowy (dot. salonu (...)) spółka zapłaciła na rzecz J. C. (1) w okresie od października do grudnia 2011 r. kwotę ok. 1 mln złotych, co uwiarygodniło ją w jego oczach pod względem finansowym. Z tego względu kontynuował realizację robót, pomimo, że już w 2012 r. pojawiły się problemy z płatnościami. Pierwsza umowa nie została rozliczona co do kwoty 78.000 zł, bowiem spółka zakwestionowała jej zasadność. W styczniu 2012 spółka zapłaciła jeszcze ok. 20-30.000 zł. W następnych miesiącach odbywały się spotkania z udziałem wykonawcy J. C. (1) i reprezentantów (...) Centrum sp. z o.o. : Ł. M. (1), S. O. (1), R. K. i Ł. R. (1) w trakcie których ze strony spółki padały kolejne obietnice płatności za zrealizowane roboty budowlane. Takie spotkania odbyły się m.in. w marcu 2012 r. kiedy poinformowano wykonawcę o staraniach podjętych przez spółkę mających na celu uzyskanie kredytu bankowego, kolejno w maju 2012 r. kiedy poinformowano go o przesunięciu terminu udzielenia spółce kredytu. Uzgodniono wówczas, że to wykonawca J. C. weźmie kredyt który pozwoli na realizację robót, następnie zostanie mu on zwrócony po otrzymaniu przez spółkę własnego kredytu. Kolejna obietnica płatności pojawiła się na spotkaniu we wrześniu 2012 r. na którym podano grudzień jako miesiąc w którym nastąpi zapłata. Ostatecznie uzgodniono, że J. C. (1) wykona na rzecz spółki kolejne zlecenie – remont salonu

(...) w Ś.. Rozliczenie miało nastąpić po zakończeniu przez wykonawcę wszystkich robót. Wynikiem tych ustaleń było zawarcie umowy z dn. 20 czerwca 2013 r. z której należności zostały objęte tytułem wykonawczym – wyrokiem Sądu Okręgowego w R.z dn. 22.06.2015 r. I C 347/15 z którego należności powód dochodzi w nin. postępowaniu. Dłużna spółka uzyskała kredyt w grudniu 2013 r. w wysokości 24 400 000 zł, jednak nie rozliczyła się za wykonane roboty. W konsekwencji powyższego J. C. wystąpił na drogę postępowania sądowego celem wyegzekwowania należności. Łączna suma wierzytelności dochodzonych w postępowaniach sądowych wyniosła 2 mln 600 000 zł. W wyniku prowadzonych postępowań sądowych J. C. (1) uzyskał dla siebie korzystne rozstrzygnięcia zapadłe w formie nakazów zapłaty i wyroków. Większość postępowań sądowych zakończyła się z końcem roku 2015 r. Spółka nie zapłaciła dobrowolnie zobowiązań wynikających z tych orzeczeń. Postępowania egzekucyjne prowadzone pod sygn. KM (...)i Km (...) na wniosek J. C. nie doprowadziły do zaspokojenia należności. W sprawach tych Komornik Sądowy pismem z dn. 26.08.2015 r. poinformował wierzyciela, że prowadzi przeciwko dłużnej spółce również inne postępowania z wniosku innych wierzycieli, dokonane do tej pory zajęcia nie przyniosły rezultatów w postaci wyegzekwowania od dłużnika dochodzonej wierzytelności. Na rachunkach bankowych dłużnika brak jest środków umożliwiających skuteczną egzekucję, następują liczne zbiegi egzekucji z komornikami sądowymi jak również z Naczelnikiem (...) Urzędu Skarbowego w R.. W toku tych postępowań komornik dokonał zajęcia nieruchomości będących własnością dłużnika objętych KW nr (...), (...), (...), (...), (...). Egzekucja z powyższych nieruchomości nie przyniosła zaspokojenia. W toku tych postępowań Komornik ustalił, że wszystkie w/w nieruchomości obciążone są hipotekami w łącznej wysokości kilkudziesięciu milionów złotych, a w stosunku do nich egzekucję prowadzi także inny organ. Komornik nie ustalił żadnych innych składników majątku dłużnika, z których możliwe byłoby prowadzenie w pełni skutecznej egzekucji.

Dłużna spółka posiada nieuregulowane zobowiązania względem wielu wierzycieli. W przypadku podmiotów: Kancelarii (...) SA, (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. sp.k., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. sp.k., (...) SA dane o nieuregulowanym zadłużeniu zostały przekazane do Krajowego Rejestru Długów.

Odnosnie przedmiotowego tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Okręgowego w R. z dn. 22 czerwca 2015 r. sygn. akt I C 347/15 postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi (...) Centrum sp. z o.o. w Ś. zostało wszczęte w dniu 27.08.2015r. i prowadził je na wniosek powoda z dn. 26.08.2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w R. M. D. (1) pod sygn. akt Km (...) Postępowanie to również nie doprowadziło do wyegzekwowania należności powoda. W jego trakcie ustalono, że spółka nie posiada innego majątku poza nieruchomościami. Egzekucja skierowana do tego składnika majątkowego pozostała bezskuteczna. Nieruchomości do których skierowano egzekucję objęte KW nr (...), (...), (...), (...) były obciążone hipotekami ustanowionymi na rzecz wierzycieli: Banku (...) SA w W. Oddział (...) w R., Nadsańskiego Banku Spółdzielczego w S., Skarbu Państwa – Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w R.. Łączna wysokość hipotek wynosi kilkadziesiąt milionów złotych. (pismo informacyjne Komornika sądowego M. D. z dn. 22.11.2016 r. dot. sprawy Km (...) k. 1067)

Postanowieniem z dnia 27.08.2015 r. Komornik Sądowy przy SR w Rzeszowie M. D. (1) przyznał wierzycielowi koszty zastępstwa radcy prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 1800 zł.

Dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji z dn. 26.08.2015 r. k. 1068, pismo informacyjne Komornika sądowego M. D. z dn. 22.11.2016 r. dot. sprawy Km (...)k. 1067, postanowienie Komornika Sądowego przy SR w Rzeszowie M. D. (1) z dn. 27.08.2015 r. Km (...)w przedmiocie wysokości kosztów zastępstwa procesowego k. 135, wydruki z KW nr (...), (...), (...), (...), (...) k. 26-131, pismo Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w R. M. D. (1) z dn. 26.08.2015 k. 25, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dn. 30.06.2015r. w sprawie KM (...) k. 132, zawiadomienia o terminie opisu i oszacowania z dn. 25.08.2015r. k. 133, wydruk z rejestru krd dla dłużnej spółki według stanu na dzień 30.09.2015r. k. 195-200, wydruk z rejestru (...) według stanu na dzień 06.10.2015r. k. 201-203, umowa na wykonanie robót budowlanych nr (...) z dn. 20.06.2013 r. wraz z aneksem z dn. 28.08.2013 r. k. 1093-1102, pismo powoda z dn. 13.12.2014 r. k. 1103-1105, zeznania świadka J. C. (1) k. 958-961, przesłuchanie stron : D. C. k. 1116-1117v, częściowo R. K., S. O. (1) k. 1117v-1119, pismo Komornika Sądowego przy SR w R.z dn. 21.11.2016 r. sygn. akt KM (...) k. 1066

Pozwani R. K., S. O. (1) i Ł. R. (1) wchodzili w skład zarządu dłużnej spółki. Pozwana R. K. pełniła w spółce funkcję prezesa zarządu od dn. 01.09.2002 r. do chwili obecnej, pozwany S. O. (1) był członkiem zarządu w/w spółki od dn.

27.09.2012 r. do 30.11.2014. Pozwany Ł. R. (1) pełnił funkcję członka zarządu od dn. 27.09.2012 r. do 23.01.2014 r. tj. do dnia odwołania go z tej funkcji na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników (...) Centrum sp. z o.o. Funkcję prokurenta w spółce pełnił Ł. M. (1).

Dowód: odpis pełny z KRS spółki (...). z o.o k. 15-23, protokół (...) Centrum sp. z o.o. z dn. 23.01.2014 r. uchwała z dn. 23.01.2014 r. w przedmiocie odwołania pozwanego Ł. R. z funkcji członka zarządu, lista obecności k. 397-399, wniosek o zmianę danych w rejestrze KRS-Z3 k. 400-405, oświadczenie S. O. z dn. 18.11.2014 r. o rezygnacji z funkcji członka zarządu w spółce (...) sp. z o.o. , wniosek o zmianę danych w KRS k. 1136-1141

W 2013 r. powstały nowe spółki powiązane osobowo z (...) Centrum sp. z o.o.. Były to: (...) Centrum (...), (...) Centrum (...), (...), (...) Sp. z o.o. a później powstało (...) Sp. z o.o. Udziałowcami nowo powstałych spółek były osoby powiązane z pozwanymi i Ł. M. bądź członkowie ich rodzin. Prezesem zarządu spółki (...) P. była R. K.. W latach 2013 r. i 2014 r. spółka (...) sp. z o.o. szereg umów sprzedaży na podstawie których zbyła część posiadanych przez siebie nieruchomości na rzecz nowo założonych w/w spółek. Były to - umowa sprzedaży zawarta w formie aktu notarialnego przed notariuszem w R. B. C. (1) z dn. 06.12.2013 r. Rep. A nr (...) (k. 136-143) na mocy której R. K. i Ł. R. (1) działający za (...) Centrum sp. z o.o. zbyli na rzecz spółki (...) sp. z o.o. (za którą działał S. O. (1)) nieruchomości stanowiące działki nr (...) obj. KW nr (...) oraz działkę nr (...) obj. KW nr (...) za cenę 13 750 000 zł. Kolejno spółka (...) sp. z o.o. (repr. przez W. O.) zbyła w/w nieruchomości na rzecz (...) sp. z o.o. ska, co nastąpiło na mocy aktu notarialnego z dn. 02.11.2015 r. Rep A nr (...) (k. 172-176) - umowa sprzedaży zawarta w formie aktu notarialnego z dn. 06.12.2013 r., Rep. A nr (...) przed notariuszem w R. B. C. (1) (k. 143-148) na mocy której R. K. i Ł. R. (1) działający za (...) Centrum sp. z o.o. zbyli na rzecz spółki (...) sp. z o.o.(za którą działał R. O.)nieruchomości stanowiące działki nr (...) obj. KW nr (...) za cenę 13 750 000 zł - umowa przeniesienia własności nieruchomości w zamian za zwolnienie z długu zawarta w formie aktu notarialnego z dn. 05.11.2014 r.. Rep. A nr (...) przed notariuszem w R. B. C. (2) (k. 149-153)na mocy której R. K. i S. O. (1) działający za (...) Centrum sp. z o.o. przenieśli na rzecz spółki (...) sp. z o.o. (za którą działał S. O. (1)) nieruchomości stanowiącą działkę nr (...) obj. KW nr (...) w zamian za zwolnienie tej spółki z wszystkich zobowiązań względem (...) sp. z o.o. wynikających z zawartej umowy pożyczki z dn. 2 stycznia 2014 r. oraz niezapłaconych faktur. Wskazana w akcie notarialnym wartość zbywanej nieruchomości: 642 000 zł (§2 i 3 umowy); - umowa sprzedaży zawarta w formie aktu notarialnego z dn. 11.04.2013 r.. Rep. A nr (...) przed notariuszem w R. B. C. (2)(k. 154-159) na mocy której R. K. i S. O. (1) działający za (...) Centrum sp. z o.o. zbyli na rzecz spółki (...) sp.zo.o., (za którą działał Ł. R. (1)) nieruchomości stanowiące działki nr (...) obj. KW nr (...) i nr (...) obj. KW nr (...) za cenę 11 500 000 zł + VAT , razem 14 145 000 zł - umowa sprzedaży zawarta w formie aktu notarialnego z dn. 29.10.2014 r. Rep A nr (...) przed notariuszem w R. B. C. (2) (k. 160-164),na mocy której R. K. i S. O. (1) działający za (...) Centrum sp. z o.o. przeniósł na rzecz spółki (...) sp.zo.o(za którą działał W. S.) udział w nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) zabudowanej budynkiem obj. KW nr (...) w zamian za zwolnienie tej spółki z wszystkich zobowiązań względem (...) sp. z o.o. wynikających z zawartej umowy pożyczki z dn. 30.09.2014 r. Wskazana w akcie notarialnym wartość zbywanego udziału w nieruchomości: 1 000 000 zł (§2 i 3 umowy);- umowa sprzedaży zawarta w formie aktu notarialnego z dn. 30.12.2013 r.przed notariuszem w R. B. R. (k. 165-171),na mocy której R. K. i S. O. (1) działający za (...) Centrum sp. z o.o. przeniósł na rzecz spółki (...) sp.zo.o(za którą działał W. S.) udział w nieruchomości położone w T. stanowiące działki nr (...)obj KW nr (...), 14/32 obj. Kw nr (...), 14/33 obj. KW nr (...), 14/34 obj. KW nr (...) za cenę 5 854 000 zł. Kolejno, (...) CENTRUM (...) sp.zo.o sprzedał W. W. nieruchomość działkę nr (...)położoną w T. co nastąpiło na podstawie aktu notarialnego z dn. 24.10.2014 r. Rep A nr (...) (k. 176-194)

Dowód: akty notarialne umowy sprzedaży nieruchomości z dn. 06.12.2013, 06.12.2013, 05.11.2014, 11.04.2013, 29.10.2014, 30.12.2013, 05.11.2015, 24.10.2014 k. 136-194

Ponadto w dn. 08.04.2013 r. pozwana R. K. zbyła nieodpłatnie, w drodze umowy darowizny dokonanej na rzecz matki I. K. swoją nieruchomość, dla której Sąd Rejonowy wM. prowadzi KW nr (...). Również pozwany S. O. (1) w dn. 19.03.2013 r. darował na rzecz synów R. O. i P. O. swoją nieruchomość objętą KW nr (...).

Dowód: wydruki z księgi wieczystej nr (...) k. 204-214

W stosunku do spółki (...) sp. z o.o. w R. Sąd Rejonowy w R. Wydział V Gospodarczy Sekcja ds. Restrukturyzacyjnych i Upadłościowych wydał w dniu 3 marca 2016 r. postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego względem (...) sp. z o.o. w R. jako następcy prawnemu (...) Centrum sp. z o.o. w Ś. V GR 1/16. Wniosek o restrukturyzację złożyła pismem z dnia 8 stycznia 2016 r. w imieniu spółki (...). W toku tego postępowania nie doszło do zawarcia układu z wierzycielami, na Zgromadzeniu Wierzycieli w dniu 8 grudnia 2016 r. nie uzyskano wymaganej większości dla przyjęcia układu. W konsekwencji Sędzia Komisarz postanowieniem z dnia 8 grudnia 2016 r. stwierdził, iż układ nie został przyjęty (k. 1077) Wobec niezawarcia układu z wierzycielami w dniu 8 grudnia 2016 r. (data prezentaty sądu) pozwana R. K. działając w imieniu (...) sp. z o.o. zgłosiła wniosek o ogłoszenie upadłości tej spółki. Postanowieniem z dn. 17 maja 2017 r. Sąd Rejonowy w R. Wydział V gospodarczy Sekcja ds. Restrukturyzacyjnych i Upadłościowych ogłosił upadłość dłużnika (...) sp. z o.o.

Dowód: pismo SR w R. V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Restrukturyzacyjnych z dn. 10.01.2017 r. k. 1077, postanowienie Sądu Rejonowego w R. V Wydział Gospodarczy z dn. 3.03.2016r. sygn akt V GR 1/16 o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego wobec spółki (...) sp. z o.o. w R. nr KRS (...), dokumenty znajdujących się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w R. V Wydziału Gospodarczego V GR 1/16 w postaci wniosku oraz dalszych pism uzupełniających wniosek o restrukturyzację tej spółki k. 1036-1045 sprawozdanie Nadzorcy sądowego k. 1020-1025, wniosek uproszczony o ogłoszenie upadłości k. 1081-1092, postanowienie SR w R. z dn. 17.05.2017 r. o ogłoszeniu upadłości spółki k. 1173-1179

Stan niewypłacalności spółki (...) sp. z o.o. wystąpił najwcześniej na dzień 31 grudnia 2010 r. a niewypłacalność spowodowana była brakiem regulowania wymagalnych zobowiązań. Wniosek o upadłość spółki zgodnie z art. 21 ust. 1 puin powinien zostać złożony w ciągu 14 dni od tej daty, czyli do dnia 14.01.2011 r. Stan niewypłacalności utrzymywał się w okresie późniejszym, a sytuacja w zakresie regulowania zobowiązań stawała się coraz gorsza – spółka posiadała coraz więcej zobowiązań przeterminowanych u coraz większej ilości kontrahentów. Na dzień 31.12.2010 r. łączna wartość zobowiązań krótkoterminowych wynosiła ok. 29 747 000 zł, w tym 13 252 000 zł stanowiły zobowiązania z tytułu dostaw i usług. 26,55% zobowiązań z tytułu dostaw i usług na dzień 31.12.2010 r. było przeterminowanych-ich termin płatności minął. Na dzień 31.12.2011 r. spółka (...) posiadała zobowiązania przeterminowane z tytułu dostaw i usług na łączną wartość 10 646 617,01 zł, dotyczyły one 266 podmiotów i zobowiązań tych było 760. Wśród tych zobowiązań występowały zobowiązania przeterminowane powyżej 3 miesięcy, a kwota tych zobowiązań wynosiła około 1702 735,34 zł. Sytuacja w zakresie nieuregulowanych zobowiązań uległa pogorszeniu na dzień 31.12.2012 r., wtedy spółka posiadała łączną wartość zobowiązań przeterminowanych z tytułu dostaw i usług wynoszącą 18 740 971,56 zł i znaczna z nich była przeterminowana powyżej 3 miesięcy – wartość około 7 531 000 zł. Zobowiązania przeterminowane na koniec 2012 r. dotyczyły 314 podmiotów a ich liczba wynosił 1138.

Stan tzw. niewypłacalności bilansowej tj. kiedy suma zobowiązań spółki przekroczyła wartość majątku powstała pod koniec 2014 i 2015 r. gdyż długi przewyższały wartość majątku. Stan ten oznacza tzw. niewypłacalność bilansową.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów mgr inż. J. L. (1) k. 1217-1235, opinia ustna biegłego na rozprawie w dniu 15.01.2018 r. k. 1332v, sprawozdania finansowe, sprawozdania zarządu wraz z bilansem oraz rachunkiem zysków i strat spółki (...) sp. z o.o. za lata 2004-2014 r. k. 408-933 oraz sprawozdanie (...) sp. z o.o. za rok 2015 r. k. 979-1019, sprawozdanie Nadzorcy sądowego k. 1020-1025

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na wyżej powołanych dowodach z dokumentów, które były wiarygodne w zakresie jaki wyznacza im przepis art. 244 i 245 kpc. Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka J. C. (1). Oceniając dowód z przesłuchania pozwanych R. K., S. O. (1), Ł. R. (1) na okoliczność stanu finansów spółki, przyczyn niezłożenia wniosku o upadłość spółki (...) sp. z o.o. należy wskazać, że zeznania te zostały zweryfikowane wiarygodną opinią biegłego sądowego J. L. z której jednoznacznie wynikało, że przesłanki do ogłoszenia upadłości spółki zaistniały już na 31.12.2010 r. w związku z czym zachodziła po stronie członków zarządu tej spółki konieczność zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Podejmowane zaś przez zarząd próby poprawy restrukturyzacji zobowiązań spółki dopiero w 2016 r były dalece spóźnione. W ocenie Sądu Okręgowego sporządzona w sprawie opinia biegłego jest jasna,

czytelna, odpowiada rzeczowo na wszystkie istotne z punktu widzenia sprawy zagadnienia, w związku z tym stanowiła pełnowartościowy dowód w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powód wywodził swe roszczenie z art. 299 § 1 ksh. Zgodnie z treścią tej normy jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania (§ 1). Członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo o zatwierdzeniu układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego albo niezatwierdzenia układu w postępowaniu w przedmiocie zatwierdzenia układu wierzyciel nie poniósł szkody (§ 2).

Przesłankami odpowiedzialności członków zarządu spółki z o.o. są: istnienie określonego zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w czasie kiedy dana osoba była członkiem zarządu spółki oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce czy to w czasie pozostawania przez tę osobę członkiem zarządu, czy to już po jej odwołaniu z zarządu.

W procesie opartym na art. 299 ksh oceniana jest relacja pomiędzy wierzycielem, a członkiem zarządu spółki, nie zaś z samą spółką. Podstawą powyższego jest założenie, że spór pomiędzy spółką i wierzycielem został już prawomocnie osądzony. Odpowiedzialność na podstawie art. 299 ksh ponoszą osoby będące członkiem zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja okazała się nieskuteczna (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07 a także wyroki SN z dnia 31 stycznia 2007 r., IV CSK 370/06 oraz z dnia 2 lutego 2007 r., IVC CSK 370 06, OSNC-ZD 2008, nr 1, poz. 8), przy czym nie jest istotne, czy wierzytelność wobec spółki jest wymagalna (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2005 r. V CK 734/04). Jeśli chodzi o zakres tej odpowiedzialności wskazać trzeba, że w art. 299 k.s.h. nie zawarto żadnego ograniczenia zakresu zobowiązań spółki, za które może odpowiadać członek jej zarządu. Z uwagi na odszkodowawczy charakter odpowiedzialności wynikającej z powyższego przepisu członek zarządu odpowiada za całość zobowiązań spółki, których nie można zaspokoić z majątku spółki, zatem jego odpowiedzialność obejmuje także zasądzone w tytule wykonawczym koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego oraz odsetki ustawowe od należności głównej.

W oparciu o materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy uznał, że strona powodowa wykazała zaistnienie okoliczności uzasadniających odpowiedzialność każdego z trzech pozwanych na podstawie art. 299 ksh. Powód wykazał, iż wierzytelność wobec dłużnej spółki mu przysługuje przedkładając tytuł egzekucyjny – wyrok Sądu Okręgowego w R.z dnia 22 czerwca 2015 r. I C 347/15. Zobowiązanie spółki (...) sp. z o.o. stwierdzone powyższym wyrokiem powstało w 2013 r. tj. w czasie kiedy wszyscy pozwani byli członkami zarządu w tej spółce. Powód w wystarczający sposób udowodnił również podstawową przesłankę odpowiedzialności członka zarządu, tj. bezskuteczność egzekucji wierzytelności z majątku dłużnej spółki. Trzeba w tym miejscu wskazać, że udowodnienie bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu, z którego wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela (wyrok SN z dnia 31 stycznia 2007 r., II CSK 417/06). Dokonana przez Sąd analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że powód prowadził egzekucję do całego znanego mu majątku dłużnej spółki. Świadczy o tym w pierwszej kolejności treść wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego (k. 1068) w którym wierzyciel podał kilka sposobów egzekucji ze składników majątkowych dłużnika. W toku prowadzonej egzekucji KM (...) Komornik przy SR w R. M. D. (1) stwierdził, że dłużnik nie posiada środków z których możliwe byłoby zaspokojenie powoda. Wprawdzie spółka posiada majątek w postaci nieruchomości jednak ze

względu na znaczny zakres utrzymujących się na nim obciążeń hipotecznych, (łącznie wysokość hipotek wynosi kilkadziesiąt milionów złotych) i liczbę wierzycieli którzy skierowali egzekucje do tego składnika majątkowego spółki brak było jakichkolwiek szans na zaspokojenie wierzyciela. Nie było kwestionowane przez pozwanych, że egzekucja nie przyniosła żadnego rezultatu w postaci zaspokojenia powoda jako wierzyciela. Na obecnym etapie w stosunku do dłuższej spółki została ogłoszona na jej wniosek upadłość. W toku tego postępowania ustalono, że wysokość wymagalnych zobowiązań spółki przekracza co najmniej pięciokrotnie wartość majątku, którego wartość oszacowano na podstawie przedłożonych operatów szacunkowych. Wskazane powyżej okoliczności, a przede wszystkim ilość wierzycieli korzystających w z pierwszeństwa zaspokojenia przed powodem z uwagi na ustanowione zabezpieczenia hipoteczne na nieruchomościach spółki, wysokość i zakres tych obciążeń oraz brak innego majątku dłużnika z którego możliwe byłoby w sposób skuteczny przeprowadzenie egzekucji świadczy jednoznacznie o tym, że postępowanie upadłościowe nie doprowadzi finalnie do uzyskania zaspokojenia przez powoda. Podkreślić również trzeba, że sami pozwani nie podnosili w niniejszym postępowaniu żadnych twierdzeń podważających bezskuteczność egzekucji komorniczej jak też nie wykazali możliwości uzyskania zaspokojenia przez powoda na skutek prowadzonego postępowania upadłościowego. Należało zatem przyjąć, że wierzyciel dłuższej spółki mógł wystąpić z roszczeniem przeciwko członkom jej zarządu, a ich odpowiedzialność z art. 299 ksh obejmuje należności zasądzone w/w tytułem wykonawczym.

Przepis art. 299 § 2 ksh przewiduje możliwość uwolnienia się członka zarządu od odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Zgodnie z powyższą normą każdy z pozwanych w celu uwolnienia się od w/w odpowiedzialności winien wykazać jedną z wymienionych tam okoliczności, a to że: -w właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym samym czasie wydano postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego, albo o zatwierdzeniu układu, -niezgłoszenie tego wniosku nastąpiło nie z jego winy, - pomimo niezgłoszenia wniosku wierzyciel nie poniósł szkody.

Żadnej z wyżej wymienionych przesłanek pozwani nie wykazali. W szczególności nie zasługiwały na uwzględnienie twierdzenia pozwanego Ł. R. (1), że w czasie kiedy w II połowie 2012 r. obejmował funkcję członka zarządu spółki oraz w czasie kiedy ją pełnił kondycja spółki była dobra, a spółka utraciła tzw. wypłacalność bilansową dopiero na koniec 2014 i 2015 r. czyli dopiero rok po rezygnacji tego pozwanego z funkcji członka zarządu. Z opinii biegłego J. L. wynika jednoznaczny wniosek, że faktyczna niewypłacalność spółki nastąpiła już na dzień 31.12.2010 r. bowiem już wtedy spółka nie regulowała swoich wymagalnych zobowiązań. Zobowiązania przeterminowane spółki względem jej kontrahentów (tzn. takie których termin płatności już upłynął) stanowiły w tamtej dacie 26,55% zobowiązań z tytułu dostaw i usług. W okresie późniejszym sytuacja spółki w zakresie regulowania swoich zobowiązań stawała się coraz gorsza. Stan zobowiązań przeterminowanych spółki na 31.12.2011 r. z tytułu dostaw i usług, wynosił łącznie 10 646 617,01 zł, dotyczyły one 266 podmiotów, a zobowiązań tych było 760. Jeszcze gorzej sytuacja wyglądała na dzień 31.12.2012 r. kiedy wartość nieuregulowanych zobowiązań spółki wynosiła 18 740 971,56 zł. Zobowiązania przeterminowane dotyczyły wówczas 314 podmiotów, a ich liczba wynosiła 1138. W świetle powyższych danych wskazana przez biegłego data powstania tzw. niewypłacalności bilansowej spółki nie może mieć znaczenia przesądzającego. Tzw. test bilansowy jako kryterium oceny wypłacalności spółki oznacza porównanie majątku firmy wyrażającego się sumą jego aktywów w bilansie z długami spółki. Choć kryterium to może być niewątpliwie przydatne dla oceny sytuacji finansowej spółki, nie może mieć jednak w niniejszej sprawie znaczenia przesądzającego. Może się bowiem okazać, że zapisy księgowe, treść bilansu może nie w pełni odzwierciedlać wszystkich składników majątku przedsiębiorcy składających się na pojęcie majątku sensu largo i nie wykazywać tym samym w pełni sytuacji ekonomicznej spółki. Biorąc pod uwagę powyższe, artykułu 11 ust. 2 u.p.u.n nie można interpretować, opierając się wyłącznie na bilansie, który jedynie porządkuje majątek przedsiębiorcy według źródeł jego finansowania. W rozpoznawanej sprawie ocena wypłacalności dłuższej spółki poprzez kryterium generalne - wykonywania przez dłużnika swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jest bardziej miarodajna dla określenia sytuacji finansowej

dłużnej spółki pod kątem przesłanki ogłoszenia jej upadłości. Ponadto jest to przesłanka samodzielna wywołując obowiązek złożenia wniosku o upadłość. Z opinii biegłego jednoznacznie wynika bowiem, że na dzień 31.12.2010 r. spółka nie spłacała swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, znaczna część płatności była przeterminowana powyżej 3 miesięcy, zaś stan niewykonywania wymagalnych zobowiązań pieniężnych miał już wówczas charakter trwały, a następnie utrzymywał się w późniejszym okresie. Przyjmując więc datę 31.12.2010 r. jako datę wystąpienia stanu niewypłacalności dłużnej spółki, złożenie przez pozwaną R. K. wniosku o ogłoszenie upadłości, jak też podjęte przez pozwanych, dopiero w 2016 r. działania zmierzające do restrukturyzacji przedsiębiorstwa należało ocenić jako dalece spóźnione.

Rozpatrując kolejno podnoszoną przesłankę braku winy pozwanego Ł. R. (1) w niezgłoszeniu wniosku o upadłość w należytym terminie, a to z uwagi na przyjęty w spółce (...) sp. z o.o. podział zadań i kompetencji w zarządzie wg. którego nie miał on kontaktu ze sferą finansów i księgowości spółki, a zajmował się jedynie marketingiem i sprzedażą samochodów i rozliczaniem dotacji unijnych, to argumentację pozwanego w tym zakresie należało uznać za chybioną. Tego rodzaju okoliczności jak wewnętrzny podział obowiązków pomiędzy członkami zarządu nie mają w procesie prowadzonym na podstawie art. 299 ksh żadnego znaczenia. Ponadto w niniejszym procesie nie zostało również wykazane, aby taki podział rzeczywiście istniał. Członek zarządu powinien orientować się w sytuacji finansowej spółki i ją dobrze znać. Odpowiedzialność z art. 299 § 1 KSH obciąża bowiem każdego członka zarządu, bez względu na wewnętrzny podział czynności. Jest to przede wszystkim konsekwencją faktu, iż z mocy art. 20 ust. 2 pkt 2 ustawy pr. upadłościowej wniosek o ogłoszenie upadłości może zawsze złożyć każdy członek zarządu. Członek zarządu z mocy art. 293 § 2 KSH zobowiązany jest do dochowania staranności uwzględniającej zawodowy charakter jego działalności. Brak winy członka zarządu będzie więc zachodził w takich wyjątkowych sytuacjach, jak długotrwała choroba, czy niedopuszczenie go do informacji dotyczących spółki, pod warunkiem jednak podejmowania czynności w tym celu idących. W żadnym wypadku nie można mówić o braku winy członka zarządu z tego tylko względu, że ze względu na ustalony umownie podział czynności w zarządzie nie zajmował się sprawami finansowymi firmy. Godząc się bowiem na powołanie do zarządu spółki z o.o. gwarantował on posiadanie koniecznych umiejętności. Przepisy ustawy Prawo upadłościowe, które mają charakter bezwzględnie obowiązujący, nakładają na każdego członka zarządu obowiązek złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W dodatku podział ten najczęściej będzie nieuzupełniony. W wyroku z dnia 9.12.2010 r. III CSK 46/10 Sąd Najwyższy przyjął, że odpowiedzialności członka zarządu nie uchyla również umowa łącząca członków zarządu co do sposobu kierowania sprawami spółki, w szczególności ustalony umownie podział czynności. Tego rodzaju umowa ma znaczenie tylko wewnątrz organizacyjne. Artykuł 299 ksh, chroniący interes wierzycieli, ma charakter bezwzględnie obowiązujący i nie może być pozbawiony skuteczności przez porozumienie wspólników. Tylko taka sytuacja faktyczna, która rzeczywiście obiektywnie uniemożliwia uczestniczenie w czynnościach zarządzania, może uzasadniać wniosek o istnieniu okoliczności przewidzianych § 2 tego artykułu, uwalniających członka zarządu od odpowiedzialności. (por. komentarz do art. 299 ksh, teza 53,67 red. Jara 2017, wyd. 14/T. Szczurowski, wyr. SN z 15.5.2014 r. II CSK 446/13, Legalis). Jak wynikało zresztą z ustnej opinii biegłego stan i wysokość zadłużenia poprzez zasięgnięcie informacji w księgowości podlega bieżącemu monitorowaniu i kontroli, na bieżąco, brak w tym zakresie konieczności oczekiwania na bilans. Ł. R. (1) mógł zatem na bieżąco ustalać stan zadłużenia, argumentacja, iż pod koniec pełnienia funkcji członka zarządu zażądał bilansu, z którego wynikał dobry stan finansowy spółki, nie zasługiwała na uwzględnienie, skoro to nie bilans, ale zadłużenie winno stać się podstawą i przyczyną realizacji obowiązku spoczywającego na członku zarządu w zakresie terminowego zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Reasumując niezgłoszenie we właściwym terminie wniosku o upadłość spółki, , który winien być złożony do dnia 14.01.2011 r. lub też przez każdego z następnych członków zarządu, po objęciu przez nich funkcji członka zarządu (S. O. 27.09.2012r. oraz Ł. R. 27.09.2012r.) spowodowało szkodę w majątku powoda w wysokości wynikającej z tytułu wykonawczego. Terminowe bowiem złożenie tego wniosku pozwoliłoby na niezaciągnięcie przedmiotowego zobowiązania w 2013r. (opinia biegłego k- 1234). Złożenie wniosku o restrukturyzację w dn. 08.01.2016 r. nie miało żadnego znaczenia, gdyż znacznie wcześniej należało złożyć wniosek o upadłość. Skoro zatem strona powodowa udowodniła istnienie wszystkich przesłanek odpowiedzialności członków zarządu

spółki z o.o. , a pozwani nie wykazali okoliczności, które mogłyby ich od tej odpowiedzialności uwolnić, to powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie. Sąd mając na uwadze powyższe orzekł jak w pkt 1 wyroku na podstawie art. 299 ksh i w zakresie odsetek na podstawie art. 481 kc.

W przedmiocie kosztów postępowania Sąd orzekł jak w pkt 2 na podstawie art. 98 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. Na koszty te po stronie powoda złożyły się opłata od pozwu 6217 zł, opłata od zażalenia 100 zł, koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda 7217 zł za I instancję oraz 1800 zł - koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Działając na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać solidarnie od pozwanych, jako przegrywających sprawę na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwotę 52,32 zł tytułem kosztów opinii biegłego.

Z:

- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom pozwanych
- kal. 2 tyg.
- proszę odnotować wykonanie lub wykonać zarządzenie po rozprawie k- 1333 v- w zakresie wynagrodzenia biegłego